



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 546/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 136/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2013 doručená sťažnosť J. S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v

konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 136/2009, ktorého predmetom je rozhodovanie o návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý podal bývalý manžel sťažovateľky.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že návrh bol podaný okresnému súdu 22. júla 2009. Okresný súd uskutočnil vo veci štyri pojednávania - 13. januára 2010, 30. apríla 2010, 16. júna 2010 a 25. júna 2010 a uznesením z 28. apríla 2011 nariadil znalecké dokazovanie. Znalkyňa podala posudok 12. júla 2011. Sťažovateľka v konaní pred okresným súdom namietala vady znaleckého posudku, ktoré okresný súd neakceptoval, a preto si nechala vypracovať a v konaní predložila odborné vyjadrenie z 15. februára 2012 vypracované iným znalcom. Navrhovateľ nesúhlasil so závermi odborného vyjadrenia, a preto okresný súd uznesením z 24. mája 2012 nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctva, ktorý však následne okresnému súdu oznámil, že nemôže vyhotoviť znalecký posudok pre zdravotné problémy. Okresný súd preto uznesením z 12. júla 2012 pribral do konania iného znalca. Znalkyňa prevzala uznesenie 3. októbra 2012 a vo februári 2013 určila termín miestnej ohliadky rodinného domu na 10. apríl 2013. Tento úkon neskôr zrušila zo zdravotných dôvodov. Sťažovateľka uvádza, že do podania sťažnosti znalkyňa nevykonala ohliadku a ani nepodala znalecký posudok.

Ústavný súd už na základe sťažnosti sťažovateľky z 24. augusta 2012 posudzoval zbytočné prieskumy v postupe okresného súdu v označenom konaní a rozhodol nálezom sp. zn. III. ÚS 471/2012 z 13. novembra 2012, ktorým vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods.2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieskumov.

Sťažovateľka sa pred podaním tejto sťažnosti obrátila aj na predsedu okresného súdu so sťažnosťou na prieskumy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorú predseda okresného súdu v prípise sp. zn. 1SprS/116/2013 z 23. apríla 2013 vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú.

Sťažovateľka namieta, že v dôsledku nečinnosti okresného súdu vo veci, ktorá nie je právne zložitá a konanie o nej trvá už tri roky a deväť mesiacov, sa nachádza v stave právnej neistoty, klesá hodnota jej spoluvlastníckeho podielu, nemôže s nehnuteľnosťou voľne nakladať a vzniká jej škoda tým, že za daného právneho stavu zostáva nehnuteľnosť nedokončená a následkom poveternostných vplyvov sa jej stav zhoršuje. Okrem toho má kľúče od rodinného domu aj jej bývalý manžel a mieni sa do neho nasťahovať, pričom v minulosti ju počas spoločného bývania fyzicky napádal. Tieto okolnosti vyvolávajú u nej stres a majú nepriaznivý vplyv na jej zdravotný stav.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľky J. S. na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných prietáhov upravenej v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručenej v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/136/2009.

2. Okresnému súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/136/2009 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľke J. S., priznáva finančné zadostučinenie vo výške 6000,- €. (slovom: šesťtisíc EUR), ktoré je Okresný súd Žilina povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Právnemu zástupcovi sťažovateľky priznáva úhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na jeho účet JUDr. Mgr. Š. B. číslo:.. vedený v P., a. s., a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Z petitu sťažnosti, ako aj z jej odôvodnenia vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu od začatia konania vedeného pod sp. zn. 4 C 136/2009 bez ohľadu na to, že ústavný súd už v tejto veci rozhodol nálezom sp. zn. III. ÚS 471/2012 z 13. novembra 2012, právoplatným 4. decembra 2012.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť je v časti, ktorá sa týka postupu okresného súdu v označenom konaní v období do 4. decembra 2012, neprípustná podľa § 24 písm. a) zákona

o ústavnom súde, a teda je daný dôvod na jej odmietnutie v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd sa preto zamerlal na posúdenie, či postup okresného súdu v období od 4. decembra 2012 do podania sťažnosti 9. mája 2013, ako aj v období nasledujúcom po podaní sťažnosti, opodstatňuje jej prijatie na ďalšie konanie.

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh, ako aj zistení ústavného súdu vyplýva, že činnosť okresného súdu v období od 4. decembra 2012 bola zameraná na zabezpečenie kontrolného znaleckého posudku týkajúceho sa hodnoty nehnuteľností a namietaný prieťah okresného súdu v tomto období vznikol v dôsledku okolností na strane znalkyne (jej práceneschopnosť), ktorý ide na vrub okresnému súdu (napr. III. ÚS 111/01, IV. ÚS 207/09).

Podľa judikatúry ústavného súdu však nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pokiaľ ústavný súd zistí, že sa postup všeobecného súdu nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (napr. m. m. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05, IV. ÚS 264/2011).

S prihliadnutím na krátky čas, ktorý uplynul od právoplatnosti nálezu ústavného súdu do podania opakovanej sťažnosti (od 4. decembra 2012 do 9. mája 2013), na úkony, ktoré vo veci v tomto období vykonával okresný súd, a na skutočnosť, že je nariadený termín pojednávania na prerokovanie veci na 8. november 2013, ústavný súd dospel k záveru, že aj keď postup okresného súdu v tomto období pri zabezpečovaní kontrolného znaleckého posudku nebol optimálny, ale sťažovateľkou namietaný prieťah nepovažuje za taký, aby ho po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie mohol vyhodnotiť ako zbytočný.

Ústavný súd preto posúdil sťažnosť v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na zistené dôvody na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak by okresný súd v ďalšom období v namietanom konaní nepostupoval plynulo, resp. efektívne, sťažovateľke nič nebráni v tom, aby sa opätovne obrátila na ústavný súd so sťažnosťou, ktorou bude namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2013